

ten har en sådan forsikring, og om, at parten i givet fald bør kontakte sit retshjælpsforsikringssselskab for at få afklaret, om der kan ydes dækning i den konkrete sag.

Endvidere foreslås det, at retten skal vejlede om udfyldning af svarskriftsblanketter samt om retshjælp, fri proces og retshjælpsforsikring. Vejledningen om udfyldning af svarskriftsblanketten vil imidlertid være begrænset til en mundtlig gengivelse og uddybning af den skriftlige vejledning, som hører til blanketten. Retten skal ikke uden fuld orientering af modparten yde en part materiel retshjælp i form af rådgivning om retsstillingen, men derimod i givet fald vejlede om de foreliggende retshjælpsmuligheder i øvrigt, og retten bør i den forbindelse i givet fald også vejlede om de grundlæggende betingelser for retshjælpsforsikringsdækning og om, at parten i givet fald bør kontakte sit retshjælpsforsikringssselskab for at få afklaret, om der kan ydes dækning i den konkrete sag. Videregående rådgivning fra rettens side vil kun kunne ske i et retsmøde, hvortil begge parter er indkaldt, eller alternativt skriftligt med kopi til modparten.

Vejledningen efter stk. 6 bør normalt gives af byretternes sekretariater.

Byretternes sekretariater bør også, hvis det er relevant, vejlede om mulighederne for indbringelse af sagen for Forbrugerklagenævnet mv., jf. herved den foreslåede § 361, særligt stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 352

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om, hvad der skal ske, hvis sagsøgte ikke rettidigt indleverer et svarskrift, eller hvis svarskriftet er mangelfuldt og uegnet til at danne grundlag for sagens behandling.

Stk. 1 fastslår, at retten i den situation som udgangspunkt afsiger dom efter sagsøgerens påstand, for så vidt denne er begrundet i sagsfremstillingen og det i øvrigt fremkomne. Reglen bygger på de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 354, stk. 3, 4 og 6, med de ændringer, der følger af, at det foreslås, at der altid skal indleveres et svarskrift uden afholdelse af retsmøde.

Hvis retten overvejer at afvise sagen, fordi sagsøgerens påstand er uklar, eller sagsfremstillingen i stævningen må antages i væsentlige henseender at være urigtig, kan retten benytte sin spørgsmålsret efter den almindelige regel i retsplejelovens § 339 (som ikke foreslås ændret) med henblik på at afhjælpe uklarheden eller den muligt urigtige sagsfremstilling. Sker der som følge heraf ændringer i påstanden eller sags-

fremstillingen, vil disse ændringer skulle forkyndes for sagsøgte med en ny frist til indlevering af svarskrift, før der i givet fald kan afsiges udeblivelsesdom, hvis sagsøgte også overskrider den nye frist. Det er denne mulighed, der sigtes til i 3. pkt.

Stk. 2 giver mulighed for, at retten i stedet for at afsige udeblivelsesdom efter stk. 1 indrømmer sagsøgte en frist til at afhjælpe mangler ved svarskriftet eller kopier.

Stk. 3 angår tilfælde, hvor sagsøgte ikke er repræsenteret af en advokat. Det foreslås, at retten skal kunne indkalde parterne til et møde med henblik på at give sagsøgte lejlighed til at supplere svarskriftet med en mundtlig udtalelse.

Bestemmelsen bør anvendes, når rettens indrømmelse af en frist efter stk. 2 til afhjælpning af mangler ved svarskriftet ikke kan antages at komme sagsøgte til gavn, fordi denne ikke på egen hånd vil være i stand til at afhjælpe manglerne og heller ikke vil være i stand hertil med den vejledning, der kan ydes af byretten efter det foreslåede § 351, stk. 6.

Bestemmelsen er udtryk for den tanke, at sagsøgte i nogle tilfælde kun vil være i stand til at afhjælpe manglerne, hvis der ydes en mere intensiv bistand, end retten bør yde, uden at modparten inddrages fuldt ud. Modparten kan inddrages ved, at rettens vejledning ydes skriftligt med kopi til modparten. Der vil imidlertid være tilfælde, hvor en skriftlig vejledning ikke vil være tilstrækkelig til, at sagsøgte kan afhjælpe manglerne ved svarskriftet. Af hensyn til disse tilfælde foreslås det, at retten kan indkalde parterne til et møde med henblik på, at sagsøgte – med rettens bistand – mundtligt supplerer svarskriftet.

Hvis sagen kan forlanges oversendt til Forbrugerklagenævnet mv., jf. den foreslåede § 361, skal retten vejlede herom, jf. herved § 361, stk. 3.

Henvisningen til § 353, stk. 6, indebærer, at mødet vil kunne afholdes som et videomøde eller telefonmøde, hvilket kan medvirke til at begrænse besværet for modparten ved, at der afholdes et ekstra retsmøde.

Bestemmelsen er udtryk for en afvejning af flere hensyn, herunder hensynet til den selvmøder, der har svært ved skriftligt at formulere et fyldestgørende svarskrift, og hensynet til, at det forberedende møde efter den foreslåede § 353 kan holdes på grundlag af en fyldestgørende stævning og et fyldestgørende svar herpå, samt endelig hensynet til rettens upartiskhed.

Det bemærkes, at i mere enkle sager vil det forberedende møde efter § 353 ofte kunne afholdes i umiddelbar forlængelse af et møde efter § 352, stk. 3.

Såvel stk. 2 som stk. 3 finder kun anvendelse, hvis der er indleveret et svarskrift (som er mangelfuldt).